

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rapport

BOTANISK SERIE 1983-5

Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane

i forbindelse med den norske

myrreservatplanen

Asbjørn Moen

Tor Øystein Olsen

Universitetet i Trondheim

"Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet. Rapport. Botanisk Serie" inneholder stoff fra det fagområdet og det geografiske ansvarsområdet som Botanisk avdeling Museet representer. Serien bringer stoff som av ulike grunner bør gjøres kjent så fort som mulig. I mange tilfeller kan det være foreløpige rapporter, og materialet kan seinere bli bearbeidet for videre publisering. Det vil også bli tatt inn foredrag, utredninger o.l. som angår avdelingens arbeidsfelt. Serien er ikke periodisk, og antall nummer per år varierer. Serien starta i 1974, og det fins parallelle arkeologiske og zoologiske serier.

Til forfatterne:

Manuskriptet kan være maskinskrevet eller handskrevet med tekst på den ene sida av arket. Ord som skal settes i kursiv, skal understrekes. Som språk blir norsk brukt, unntatt i abstract (se nedenfor). Med manuskriptet skal følge:

1. Eget ark med artikkelens tittel og forfatterens/forfatterens navn. Tittelen bør være kort og inneholde viktige henvisningsord.
2. Et referat (synonym: abstract) på maksimum 200 ord. Referatet innledes med bibliografisk referanse og avsluttes med forfatterens navn og adresse.
3. Et abstract på engelsk med samme innhold som referatet.

Artikkelen bør forøvrig inneholde:

1. Et forord som ikke overstiger to trykksider. Forordet kan gi bakgrunn for artikkelen med relevante opplysninger om eventuell oppdragsgiver og prosjekttilknytning, økonomisk og annen støtte fra fond, institusjoner og enkeltpersoner med takk til dem som bør takkes.
2. En innledning som gjør rede for den vitenskapelige problemstilling og arbeidsgangen i undersøkelsen.

3. En innholdsfortegnelse som svarer til disposisjonen av stoffet, slik at inndelingen av kapitler og underkapitler er nøyaktig som i sjølve artikkelen.
4. Et sammendrag av innholdet. Det bør vanligvis ikke overstige 3% av det originale manuskriptet. I spesielle tilfelle kan det i tillegg også tas med et "Summary" på engelsk.

Litteraturhenvisninger i teksten gis som Rønning (1972), Moen & Selnes (1979), eller dersom det er flere enn to forfattere som Sæther et al. (1980). Om det blir vist til flere arbeid, angis det som "Flere forfattere (Rønning 1972, Moen & Selnes 1979, Sæther et al. 1980) rapporterer", i kronologisk orden uten komma mellom navn og årstall. Litteraturlista skal være unummerert og i alfabetisk rekkefølge. Flere arbeid av samme forfatter i samme år gis ved a,b,c osv. (Elven 1978a). Tidsskriftnavn forkortes i samsvar med siste utgave av World List of Scientific Periodicals eller gjengis i tvilstilfelle fullt ut.

Eksempler:

- Tidsskrift: Moen, A. & M. Selnes, 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonakart. - K. norske Vidensk. Selak. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1979 4: 1-96.
- Kapittel: Gjærevoll, O., 1980. Fjellplantene. - s. 316-347 i P. Voksø (red.): Norges fjellverden. Forlaget Det Beste, Oslo.
- Bok: Rønning, O.I., 1972. Vegetasjonslære. - Universitetsforlaget, Oslo/Bergen/Tromsø. 101 s.

Forøvrig vises til Høeg, O.A., 1971. Vitenskapelig forfatterskap, 2. utg. - Universitetsforlaget, Oslo. 131 s.

Eventuelle tabeller, plansjer og tegninger leveres på egne ark med angivelse av hvor i teksten de ønskes plassert.

Utgiver:

Universitetet i Trondheim,
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,
Botanisk avdeling,
7000 Trondheim.

Referat

Moen, A. & Olsen, T.Ø. 1983. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 5*: 1-37.

Tidligere har Flatberg (1976) omtalt 27 myrlokaliteter fra Sogn og Fjordane, og i foreliggende rapport er det beskrevet 29 nye lokaliteter. Lokalitetene er klassifisert etter hydromorfologi (i myrformtyper) og vegetasjon, og dessuten er det lagt vekt på kartlegging av floraen. *Høgmyr* fins i låglandet i de midtre og indre fjordstrøk, og de representerer en mellomtype mellom atlantisk høgmyr og ekte høgmyr. *Terrengdekkende myr* fins i de mest humide delene, vanligvis 250-500 m o.h. *Bakkemyr* fins vanligst i de subalpine deler i midtre og indre fjordstrøk, og helling på 15-20° er vanlig. Rikmyr dekker små areal.

Dekkene på Stadlandet (lok. 29) inneholder en av de aller fineste terrengdekkende myrene i Norge. Ellers er det ca. 20 lokaliteter som er aktuelle i reservatsammenheng.

Asbjørn Moen & Tor Øystein Olsen. *Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet, Botanisk avdeling, 7000 Trondheim.*

Abstract

Moen, A. & Olsen, T.Ø. 1983. Mire investigations in Sogn og Fjordane, a report prepared in connection with the Norwegian national plan for mire nature reserves. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 5*: 1-37.

In Sogn og Fjordane province 27 mire localities have already been described by Flatberg (1976), and a further 29 localities are described in the present report. An attempt has been made to define the regional characteristics of the hydromorphology, vegetation and flora of the investigated localities. *Raised bogs* are found in the lowlands. *Blanket bogs* are found in the most humid districts, mostly 250-500 m a.s.l. *Sloping fens* are most common in the humid districts in the inlands, and a surface slope of 15-20° is common. Rich fen vegetation covers small areas in Sogn og Fjordane.

Dekkene (loc. 29) is found to be one of the most valuable blanket bogs in Norway. Several other localities have been classified as worthy of preservation from a national and regional point of view.

Asbjørn Moen & Tor Øystein Olsen. *University of Trondheim, The Royal Norwegian Society of Sciences and Letters, the Museum N-7000 Trondheim.*

Oppdragsgiver: Miljøverndepartementet

Avdeling for naturvern og friluftsliv

Rapporten er trykt i 400 eksemplarer

Trondheim, september 1983

ISBN 82-7126-350-1

ISSN 0332-8090

Forord

Foreliggende rapport inngår som en del av arbeidet med den norske landsplan for myrreservat. Miljøverndepartementet, Avdeling for naturvern og friluftsliv er oppdragsgiver.

I 1980 ble det foretatt supplerende myrundersøkelser i Sogn og Fjordane. Noe forarbeid ble utført våren 1980 av Jan Erik Kofoed. I felt ble arbeidet utført av A. Moen og T.Ø. Olsen med Trond Arnesen som feltassistent. Eli Heiberg bidrog både med forarbeidet og feltarbeidet, og ho har også senere gitt verdifullt materiale som er benyttet i rapporten. Vinteren 1980/81 ble materialet bearbeidet, og et første manuskript til rapporten ble laget og sendt naturvernkonsulenten i Sogn og Fjordane.

Norges geografiske oppmåling har stilt flybilder til disposisjon for våre undersøkelser. Torfinn Rohde har hjulpet til med redigeringen av rapporten og Synnøve Vanvik har utført tekstbehandlingen.

Vi takker alle som har bidratt med arbeidet.

Trondheim den 14. mai 1983

Asbjørn Moen Tor Øystein Olsen

Innholdsfortegnelse

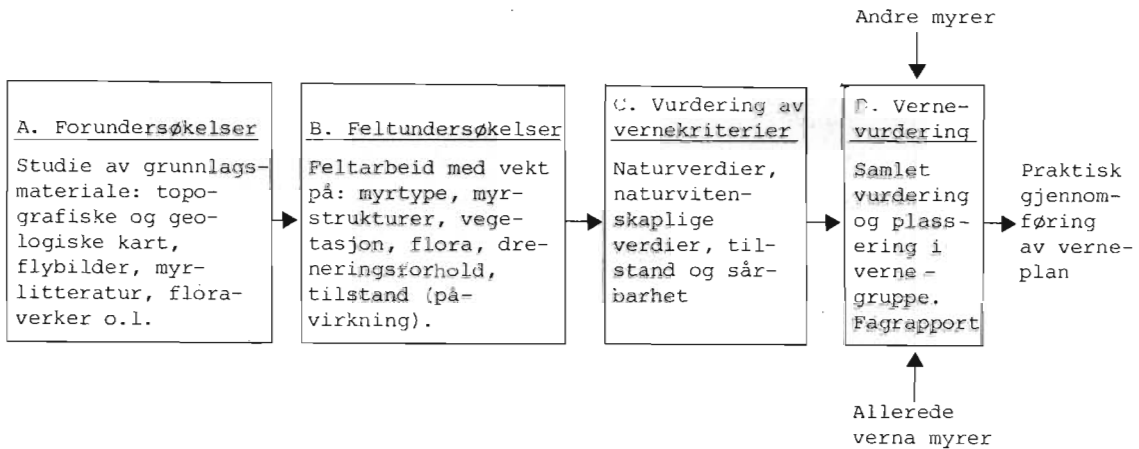
	Side
Referat	
Abstract	
Forord	
I. METODER I VERNEPLANARBEIDET	7
A. ARBEIDET MED VERNEPLAN	7
B. VERNEKRITERIER	7
C. KLASSIFISERING AV MYR	8
1. Inndeling etter dannelse	8
2. Hydrologisk inndeling	8
3. Geografisk inndeling	9
4. Inndeling etter myrkompleks	9
5. Inndeling i myrtyper	12
6. Inndeling etter vegetasjon	12
7. Floristisk informasjon	12
II. MYRUNTERSØKELSER I SOGN OG FJORDANE	13
A. OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID, OG MATERIALE	13
B. MYRAREAL	14
C. MYRTYPER, FLORA, VEGETASJON	14
D. KONKLUSJON, VERNEVERDI	14
III. BESKRIVELSE AV LOKALITETER	15
Lok. 28. Selje. N-NØ for Kjerringa	15
" 29. Selje. Dekkene	18
" 30. Selje. Dikemyr	18
" 31. Selje. Breidemyra. Nykkevatn	18
" 31A. Selje. N for Sætervatn	20
" 32. Selje. V for Revihorn	20
" 33. Selje. Sandvikseidet	20
" 34. Eid. N for Gjeddalsvatn	21
" 35. Eid. NV for Fannstøylen	21
" 36. Eid. V for Botnvatn	21
" 37. Stryn. Myr ved Tvinna. Randabygda	21
" 38. Bremanger. S for Dalesætrane	22
" 39. Bremanger. Myr S for Otervatn	24
" 40. Bremanger. Fessegrøvene	24
" 41. Bremanger. Store myran og S for Sætervatn	26
" 42. Bremanger. Bremangerplataet i V	26
" 43. Bremanger. Myrer ved Steinfjellvatn	27
" 44. Fimlandsgrend. NV for veg	27
" 45. Naustdal. Myrer ved Gardehaugen	27
" 46. Gaular. Ø for Bringelandsvatn	28
" 47. Gaular. Ved Gamlestølen	28
" 48. Gaular. S for Skilbreivatnet	29
" 49. Askvoll. Atløy. V for Herland	29
" 50. Askvoll. Værlandet	30
" 51. Stryn. Ø for Moldsvor	30
" 52. Selje. Ervik. Litlevatnet	32
" A. Gloppen. Gjengedal. Ved Storvatnet	32
" B. Sogndal. Svartahol	32
" C. Flora. Svanøy. N for Kvalstadvatn	33
" D. Årdal. Vettismorki	33
Tabell 6. Registrerte plantearter på 9 lokaliteter i Sogn og Fjordane	34
V. LITTERATUR	37

I. METODER I VERNEPLANARBEIDET

Dette kapittel gir en summarisk oversikt over arbeidet med myrreservatplanen, kriterier for vern, klassifiseringssystem o.l. De øvrige myrrapporter som er utarbeidet de siste årene (f.eks. Moen & Pedersen 1981, Moen & medarb. 1983) gir fyldigere omtale av metodene. Flatberg (1976) gir også generell oversikt over metoder i verneplanarbeidet. Foreliggende kapittel er hentet fra manuskript til et innlegg om "klassifisering av myr for verneformål" som A. Moen holdt på et vegetasjonsøkologisk fagmøte i mars 1983.

A. ARBEIDET MED VERNEPLAN

Undersøkelsene i Sør-Norge omfatter ca. 900 lokaliteter, og de fleste av disse består av flere myrer, slik at flere tusen myrlokaliteter er oppsøkt. Beskrivelse og vernevurdering foreligger i fylkes- eller landsdelsrapporter. Gangen i arbeidet med myrplanen er vist i figur 1.

Figur 1. Skjematisk framstilling av arbeidet med verneplan for myr. Vårt arbeid omfatter punktene A-D.

B. VERNEKRITERIER

Det kan settes opp en rekke kriterier som det bør legges vekt på. Tabell 1 viser en oversikt over kriterier for vern av myr som er aktuelle for verneplanen. Det skilles mellom verdier i naturen selv (naturverdier), verdier (brukerinteresser) for naturvitenskapen og kriterier for vurdering av tilstand og sårbarhet. Kriteriene for naturverdi og verdi for naturvitenskap (1-13 i tab. 1) har generell betydning for å opprette naturreservat. Bruk av vernekriteriene for prioritering mellom lokaliteter er avhengig av det materialet som er tilgjengelig, og dette setter klare begrensninger. Vektleggingen av kriteriene har og betydning for innsamlingen av data.

Inventeringsarbeidet og klassifiseringssystemet må alltid tilpasses formålet med en undersøkelse. Hovedformålet med de refererte myrundersøkelsene har vært å komme fram til en best mulig verneplan for myr. Her må en legge særlig vekt på myras egenart. Myra er enestående som naturtype ved at den produserer og avsetter sitt eget substrat. Innen et klimaområde er terrengforholdene avgjørende for utformingen av myrtypene. Dannelse av velutvikla typer krever ofte store areal med jevn topografi og bestemte typer av løsavleiringer. På slike "gunstige" lokaliteter vil myrene få anledning til å utvikle seg fritt. Torvavsetningene endrer etter hvert terrengforholdene, og store myrer er ofte lite influert av terrengforholdene i forhold til mindre myrer. Det er klimaet som er utslagsgivende for utformingen og den videre utviklingen av slike myrer. I verneplanarbeidet er forekomst av slike velutvikla myrer tillagt stor verdi.

Disse forhold gjelder kriteriet "klarhet", og for å bruke dette uhyre viktige kriterium i vernearbeidet har vi måttet utarbeide klassifiseringssystem

Tabell 1. Oversikt over kriterier (1-16) for vern av myr. Kriterier som er tillagt vekt ved vurdering av verneverdi mellom lokaliteter i landsplanen er merket med + (flere + større vekt).

NATURVERDIER

1.	Historisk dokument	
2.	Prosesser i nåtid	(+)
3.	Produksjon	
4.	Sjeldenhet	+++
5.	Typisk område	++
6.	Klarhet, størrelse	+++
7.	Diversitet (mangfold)	++
8.	Del av større sammenheng	

NATURVITENSKAPELIGE VERDIER (Brukerinteresser)

9.	Klassisk område
10.	Nøkkelområde
11.	Forskningsverdi
12.	Pedagogisk verdi
13.	Referanseverdi

VURDERING AV TILSTAND OG SÅRBARHET

14.	Tilstand, grad av uberørthet	+++
15.	Sårbarhet	
16.	Egnethet for vern	+

SAMLET VURDERING

- * Typeområde
- * Spesialområde

(myrtypesystemet) og finne fram til de aktuelle objektene. For andre viktige kriterier har det foreligget et mye bedre materiale, f.eks. ved vurdering av planteartenes sjeldenhet, der floraatlas, materiale ved herbariene o.s.v. har vært viktig.

C. KLASSIFISERING AV MYR

1. Inndeling etter dannelse

Inndelingen av myrene i gjenvokningsmyr, primærmyr og forsumpningsmyr er ofte vanskelig og arbeidskrevende, og inndelingen gir lite relevant informasjon i verneplanarbeidet.

2. Hydrologisk inndeling

Myr som bare får tilførsel av vann gjennom nedbøren (ombrogen vann, av ombros: regn, genesis: opprinnelse, dannelse) er *ombrogen myr* (= nedbørsmyr). Myr som i tillegg også får tilførsel av vann som har vært i kontakt med mineraljorda (minerogent vann), *minerogen myr* (= jordvannmyr), deles videre etter den måten myra får sitt grunnvann på.

Topogen myr har omtrent vannrett grunnvannspeil og myroverflate er også så godt som flat. Disse myrene er vanligvis dannet ved gjenvokning av tjern o.l.

Soligen myr har tydelig hellende overflate av grunnvannet, og dette er myr i skrånende terreng (f.eks. bakkemyr).

Limnogen myr får tilført overflatevann fra bekker, elver, oversvømmende sjøer o.l.

Den hydrologiske inndeling nyttes ikke i myrplanarbeidet, men de refererte begrep er viktig for den videre inndelingen.

3. Geografisk inndeling

Alle de hydrologisk definerte typer av myr nevnt ovenfor kan finnes innenfor ett og samme *myrkompleks* (geografisk begrep) som tilsvarer det vi vanligvis mener med ei myr. Ved undersøkelser av myrkompleksene er det da naturlig å studere mindre deler for seg. Myrdeler der de hydrologiske forhold er noenlunde enhetlige, kalles *myrelement*. Karakteristiske, viktige kombinasjoner av myrelement kan gjenta seg i naturen, f.eks. høgmyr med elementene lagg, kantskog og myrflate (se tab. 2 og fig. 2). *Myrelementsamlingen* (synelement, ny term) utgjør den del av myra som det er mest naturlig å bruke når en skal klassifisere myrene etter utforming (se avsnitt 5). Et myrkompleks kan bestå av en myrelementsamling (f.eks. flatmyr) som igjen kan bestå av et myrelement. Men ofte danner flere element en elementsamling og flere elementsamlinger ett myrkompleks.

Myrelementene kan bestå av en *struktur* som dekker et større areal, eller ofte av to eller flere strukturer, der strukturene er noenlunde likt fordelt over hele overflata. Det kan være store forskjeller bl.a. mellom tørre og våte parti, og elementene består av strukturer som f.eks. *hølj*er (bløte parti på ombrotrofe myrer, *flarker* (avgrensede, våte og flate parti på minerotrofe myrer), *tuer* (små forhøyninger på ombrotrofe og minerotrofe myrer) og *strenger* (lange, smale forhøyninger som virker demmende på et myrelement - vekslende med høljer eller flarker). *Gjøl* (svensk term, der høl kan nyttes som norsk term) brukes for sekundære vannansamlinger på myr.

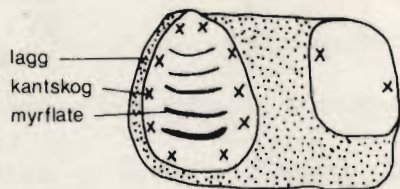
Parallelt til den hydrologiske inndeling i ombrogen og minerogen myr, benyttes som geografiske og biologiske betegnelser: *ombrotrof* og *minerotrof* (trophe: næring).

Tabell 2. Geografiske begrep brukt i arbeidet med landsplan for myrreservat. Myrkompleksene er bygd opp av myrelementsamlinger som er bygd opp av myrelement som igjen er bygd opp av myrstrukturer. Eksempler på typer av strukturer, element og hovedtyper av elementsamlinger er gitt. Myrkompleksene deles i fire typer ut fra areal av minerotrofe og ombrotrofe parti.

Myrstruktur	Myrelement	Myrelementsamling (synelement)	Myrkompleks
Tue	Lagg	A. Ekte høgmyr	Ombrotroft
Hølj	Kantskog	B. Atlantisk høgmyr	Ombro-minerotroft
Flark	Myrflate	C. Planmyr	Minero-ombrotroft
Streng	Dråg	D. Terrengdekkende myr	Minerotroft
Gjøl (høl)		E. Blandingsmyr	
Pals		F. Minerotrof myr	
		G. Kildemyr	

4. Inndeling i myrkompleks

Myrkompleksene kan danne grunnlag for klassifisering. Det er vanlig å skille mellom *ombrotrofe myrkompleks* som er dominert av ombrotrofe element (bare mindre deler er minerotrofe) og *minerotrofe myrkompleks* som er dominert av minerotrofe element. Ofte er det blanding av de to typene, og en kan da bruke betegnelsene ombro-minerotrofe og minero-ombrotrofe myrkompleks. I arbeidet med myrreservatplanen klassifiseres myrkompleksene på denne måten:

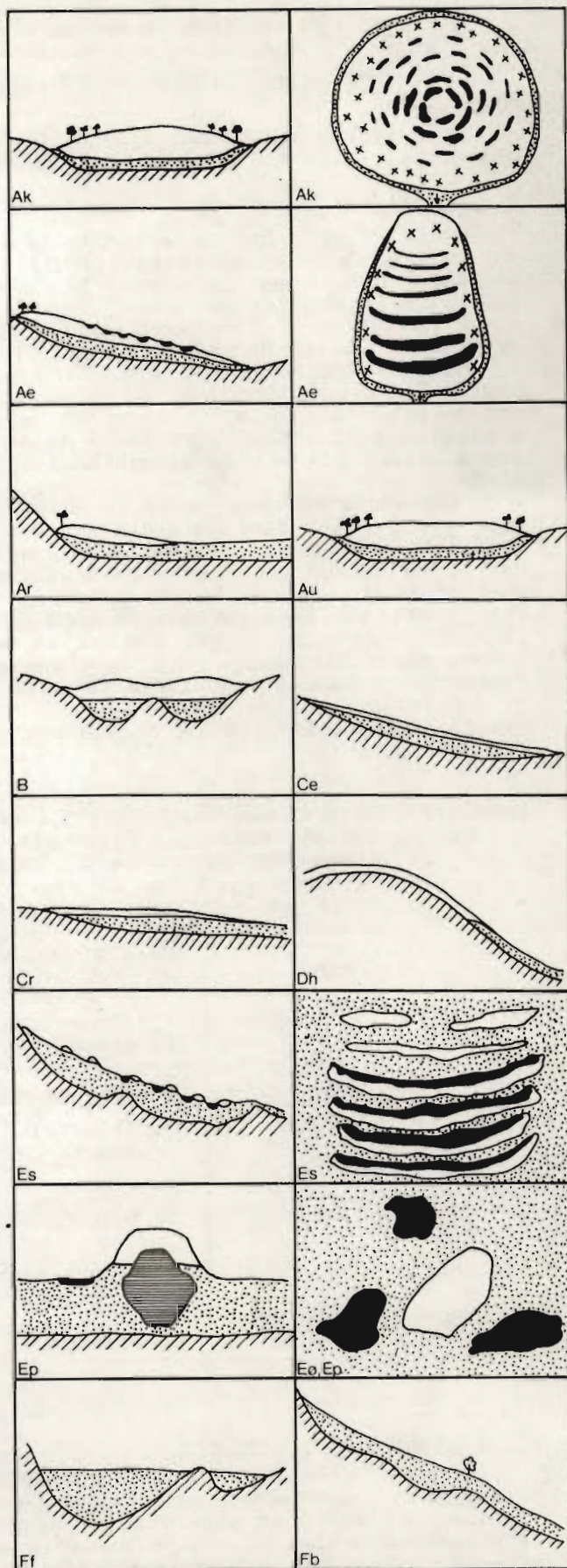

Ombro-minerotroft myrkompleks som består av tre myrelementsamlinger. Til venstre eksentrisk høgmyr, til høyre planmyr og i midten flatmyr. På høgmyra er det oppgitt tre myrelement. Myrflata består av myrstrukturene hølje og tue

	Ombrogen torv		vatn
	Minerogen torv		Is
	Mineraljord og berggrunn		Bjørk
			Furu

A-D: Ombrotrofe myrelementsamlinger
 E : Blandingsmyr
 F : Minerotrofe myrelementsamlinger

- Ak (profil og overfl.)
 Konsentrisk høgmyr
- Ae (profil og overfl.)
 Eksentrisk høgmyr
- Ar (profil) Kanthøgmyr
- Au (profil) Platåhøgmyr
- B (profil) Atlantisk høgmyr
- Ce (profil) Eksentrisk planmyr
- Cr (profil) Kantplanmyr
- Dh (profil) Terrengdekkende myr s.str
- Es (profil) og overfl.)
 Strengblandingsmyr
- Eb (profil og overfl.) Palsmyr
- Eø (overfl. som Ep) Øyblandingsmyr
- Ff (profil) Flatmyr
- Fb (profil) Bakkemyr
- (Fs Strengmyr tilsvarer Es, men med minerotrofe strenger)

Figur 2. Skjematiske framstilling av viktige myrtyper i Norge. Høgdeskalaen er sterkt overdrevet. Øverst til venstre vises skjematiske framstilling av et myrkompleks med tre elementsamlinger. Fra Moen & medarb. (1983).

Tabell 3. Myrtyper benyttet ved utarbeiding av rapporter for Agder, Rogaland, Hedmark, Sogn og Fjordane og Midt-Norge. Videre inndeling er konsekvent gjort for myrtyper med regelmessige strukturer der H-S betegner hølje- streng, og F-S betegner flark- streng. Kodetype D er nyttet (se tab.4). For bakkemyr er oppgitt hellingsforhold, $b > 8^{\circ}$, $B > 15^{\circ}$.

	Betegnelse i myrrapp.	Betegnelse på datakort	Videre innd.
A. Ekte høgmyr			
Konsentrisk høgmyr	Ak	A1	H-S
Eksentrisk høgmyr	Ae	A3	H-S
Platåhøgmyr	Au		
med uregelmessige strukturer		A4	
uten markerte strukturer		A5	
Kanthøgmyr	Ar	A6	
B. Atlantisk høgmyr			
Eksentrisk atlantisk høgmyr	Be	B3	H-S
Asentrisk atlantisk høgmyr	Bu		
med uregelmessige strukturer		B4	
uten markerte strukturer		B5	
C. Planmyr (ombrotrof)			
Eksentrisk planmyr	Ce	C3	H-S
Kantplanmyr	Cr	C6	
Annen planmyr	Cu		
med uregelmessige strukturer		C4	
uten markerte strukturer		C5	
D. Terrengdekkende myr			
Haugmyr	Dh	D1	
Hellende teppemyr	Dt	D2	
E. Blandingsmyr			
Strengblandingsmyr	Es	E1	F-S
Øyblandingsmyr	Eø	E2/E4	
Palsmyr	Ep	E3	
F. Minerotrof myr			
Flatmyr	Ff	F1 (F5)	
Bakkemyr	Fb		
s.str.		F2	b,B
heimyr		F4	b,B t,T
tuebakkemyr		F7	b,B t,T
Strengmyr	Fs	F3	F-S
G. Kilde			
	G	F6	

	Ombrotrof	Fattig	Intermediær	Rik	Ekstremrik
Skog/krattbevokst	E	K	P	T	X
Tue	A	F	-	-	-
Fastmatte	B	G	L	Q	V
Mykmatte	C	H	M	R	W
Løsbunn	D	I		S	
Høgstarrsump		Ø		Å	
Kilde		Y	Z	Æ	

A. Åpen nedbørsmyr, tue	P. Skog/krattbevokst intermediærmyr
B. Åpen nedbørsmyr, fastmatte	Q. Åpen rikmyr, fastmatte
C. Åpen nedbørsmyr, mykmatte	R. Åpen rikmyr, mykmatte
D. Åpen nedbørsmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	S. Åpen rikmyr, løsbunn (inkl. gjøl)
E. Skogbevokst nedbørsmyr	T. Skog/krattbevokst rikmyr
F. Åpen fattigmyr, tue	V. Åpen ekstremrikmyr, fastmatte
G. Åpen fattigmyr, fastmatte	W. Åpen ekstremrikmyr, mykmatte/løsbunn
H. Åpen fattigmyr, mykmatte	X. Skog/krattbevokst ekstremrikmyr
I. Åpen fattigmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Y. Fattigkilde
K. Skog/krattbevokst fattigmyr	Z. Intermediærkilde
L. Åpen intermediærmyr, fastmatte	Æ. Rikkilde (inkl. ekstremrik)
M. Åpen intermediærmyr, mykmatte/løsbunn	Ø. Fattig høgstarrsump
	Å. Rik høgstarrsump

Figur 3. Oversikt over vegetasjonseenhetene for myr, høgstarrsump og kilde brukt ved arbeidet med myrreservatplanen. Øverst er enhetene skjematisk plassert langs gradientene fattig-rik og tøtt-turkig.

O: Ombrotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 80% eller mer.
M: Minerotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 80% eller mer.
OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 50-80%.
MO: Minero-ombrotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 50-80%.

5. Inndeling i myrtyper (myrformtyper, hydromorfologiske typer)

Inndelingen i myrtyper bygger på myrenes ytre form (morfologi) og markfuktighet (hydrologi). Myrtypene gjelder for *myrelementsamlinger* (synelement, dvs. karakteristisk viktige kombinasjoner av myrelement).

Begrepet myrtype er det naturlig å knytte til enheter som bygger på myrenes utforming (alternativt begrep: myrformtype). Myrtypene er utskilt på grunnlag av flybildestudier og undersøkelser i marka.

Flybilder vurdert i stereo viser særlig godt myrenes form og strukturer, hellingsforhold, dreneringsretning o.l. I marka undersøkes i tillegg hvilke partier som er ombrotrofe (ut fra mineralvannindikatorer i plantedekket), hvor stor helling de ulike myrdeler har (målt med klinometer i nygrader, g) høyde og bredde på strukturene o.l. På grunnlag av dette er myrene karakterisert til type. Det skilles mellom 7 hovedtyper (se tab. 3) og innen disse opptrer definerte myrtyper.

Formålet har vært å legge et klassifiseringssystem der alle myrreal kan karakteriseres. Noen av typene er godt definert og element akseptert (f.eks. konsentrisk høgmyr). Andre typer er nye, men klart definert (f.eks. kanthøgmyr). Dessuten fins "typer" som omfatter en samlesekk av utforminger som nok senere kan splittes opp i flere typer (f.eks. annen planmyr).

Høgmyr brukes i streng oppfatning og omfatter bare tydelig hvelva ombrotrofe myrelementsamlinger. Høgmyrene har allsidig hvelving (kuppelform) med helling ned mot minerotrofe myrparti eller fastmark. (I myrvitenskapen ellers brukes ofte "Hochmoor" synonymt med ombrotrof myr).

Tabell 3 viser myrtyper benyttet ved utarbeiding av myrrapporter de siste årene, jfr. bl.a. Moen & Pedersen (1981), Moen og medarb. (1983).

6. Inndeling etter vegetasjon

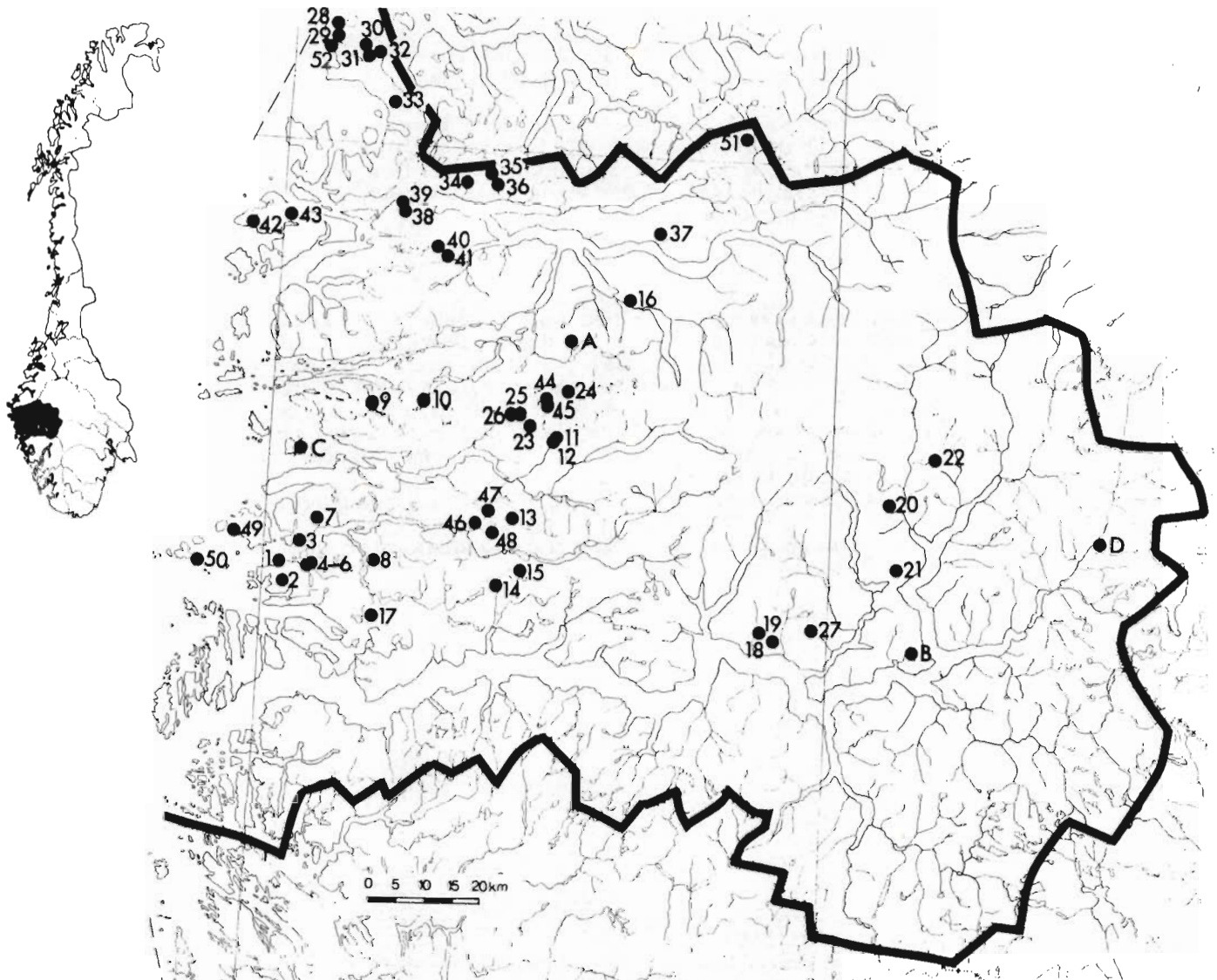
Vegetasjonen på myrene er klassifisert i enheter definert ut fra de tre hovedgradienter i myrvegetasjonen. 1. Ombrotrof- rik vegetasjon. 2. Tue-løsbunnvegetasjon. 3. Myrflate- myrkantvegetasjon, ved kartlegging skilt som henholdsvis åpen myr og skog/krattbevokst myr. Enhetene defineres ut fra indikatorarter, jfr. tabell 4,5,6 hos Moen og medarb. (1983) som viser fordelingen av viktige myrarter langs hovedgradientene.

Figur 3 gir oversikt over de 25 vegetasjonsenhetene og viser skjematisk plassering av enhetene langs fattig- rik og fuktig- tørr-gradientene. Ved vegetasjonskartlegging i stor målestokk ved Universitetet i Trondheim (jfr. Moen 1981) nytttes 10 myrenheter og en rekke underenheter der de samme prinsipper for inndeling er lagt til grunn. Systemene er derfor svært like, men symbolsettingen er forskjellig. Systemet som er brukt ved myrreservatplanen gjør det mulig å karakterisere de 25 enhetene med ett symbol (bokstaver), noe som forenkler tabelloversikter, databehandling o.l.

7. Floristisk informasjon

Ved regionale studier over plantelivet på myrene har opptreden av enkeltarter stor interesse. Mange arter har strengt begrensa utbredelse (f.eks. vestlige arter, østlige arter, sørlige arter). Mange arter har og spesiell forekomst på myr, (f.eks. fins arter som *Hypnum cupressiforme* og *Rhytidiadelphus loreus* i ombrotrof tuevegetasjon bare et smalt belte langs kysten, mens artene i andre vegetasjonstyper fins i et mye større område). Tilsvarende er det mange rene myrarter som oppviser ulik økologi innen ulike deler av landet, f.eks. fins *Dactylorhiza maculata* og *Narthecium* ombrotroft i vest, men bare minerotroft lengre inn i landet.

I arbeidet med myrreservatplanen er det blitt lagt stor vekt på de floristiske registreringene. Dette er gjort ved å fange opp artsinnholdet på lokalitetene, klargjøre artenes utbredelse og viktige arters økologiske forhold. Ved myrplanarbeidet er det utarbeidet ca. 900 krysslister for myr, og det er samlet ca. 10 000 kollektorer av planter, der karplantene (ca. 5000 kollektorer) allerede er innlemmet i herbariet i Trondheim.

Figur 4. Kart over oppsøkte myrlokaliteter i Sogn og Fjordane.

II. MYRUNTERSØKELSER I SOGN OG FJORDANE

A. OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID, OG MATERIALE

Kjell Ivar Flatberg oppsøkte 27 lokaliteter i Sogn og Fjordane i 1971, og disse er omtalt hos Flatberg (1976).

Våren 1980 ble det inngått avtale med Miljøverndepartementet om å foreta supplerende undersøkelser i Sogn og Fjordane sommeren 1980. Fylkesmannen i Sogn og Fjordane ved naturvernkonsulenten og konsulent Eli Heiberg foreslo en rekke lokaliteter i fylket som burde vurderes ved de supplerende undersøkelsene. Dette omfattet ca. 60 forskjellige områder, og de aller fleste av disse sammen med en rekke andre myrlokaliteter ble vurdert ved flybildestudier før feltarbeidet startet. Innen gitte tidsrammer var det nødvendig med en streng prioritering, og i alt ble 25 lokaliteter oppsøkt i 1980, jfr. fig. 4. Det ble lagt vekt på å få oppsøkt de lokalitetene som ut fra flybildestudier (og andre forhåndsopplysninger) syntes mest interessante.

Noen lokaliteter som på forhånd syntes interessante ble ikke oppsøkt på grunn av at det allerede forelå et brukbart dokumentasjonsmateriale (se lok. A-D). Det ble ikke oppsøkt noen lokalitet S for Sognefjorden, noe som skyldes store avstander og tilgang på dårlige flybilder. Både i Stølsheimen og lenger vest (f.eks. i Furudalen/Steindalen i Gulen kommune, UTM: KN 02,63) er det store myrområder innen et stort distrikt som ikke er undersøkt i forbindelse med myrreservatplanen.

Arbeidet i 1980 ble utført i perioden 5.7-16.7, og 22.8. A. Moen har ledet arbeidet og deltok i felt 5.7-7.7 og 22.8. Ellers var Tor Øystein Olsen ansvarlig botaniker i felt, og både T.Ø. Olsen og feltassistent Trond Arnesen deltok i hele feltperioden i juli. Eli Heiberg deltok i feltarbeidet i perioden 9.7-16.7. Ho har dessuten gitt materiale for beskrivelse av lok. B og D.

Vinteren 1980/81 har A. Moen i samarbeid med T.Ø. Olsen foretatt studier av flybilder i stereoskop av alle de oppsøkte lokalitetene. Lokalitetene er da

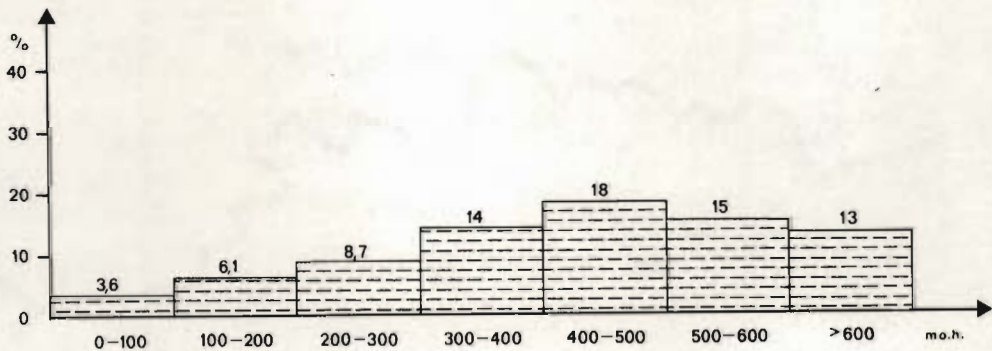
endelig beskrevet og klassifisert med hensyn på myrtype, vegetasjon og verneverdi (jfr. tab. 4).

Gjennom myrundersøkelsene i 1980 er det innsamlet 22 karplantekollekter som er innlemmet i herbariet. Ca. 70 kryptogamkollektorer er samlet ved prosjektet, og dessuten er 8 kollektorer ordnet etter innsamling av E. Heiberg. Det er utarbeidet 24 myrkrysslister for undersøkelsene. Alt materiale oppbevares ved DKNVS Museet, Botanisk avdeling.

B. MYRAREAL

Beregninger av myrarealet i Sogn og Fjordane er utført av Landsskogtakseringen. Den første taksering (jfr. Landsskogtakseringen 1932) omfattet 24% av fylket (deler av: Sunnfjord, Sogndal og Nordfjord). Ut fra disse takseringene ble det beregnet at myrarealet under skoggrensa i fylket utgjør 10,6% av arealene. Takseringene 1971-72 omfattet litt over 1/3 av fylket og ble foretatt innen de viktigste skogsområdene. Myrene under barskoggrensa utgjør 9,3% av arealet i det takserte området. De to takseringene tilsier dermed at ca. 10% av arealet under barskoggrensa i Sogn og Fjordane er myr.

Som vanlig fordeler myrarealet seg ujevnt på høgdebelter. Ut fra takseringene i 1971-72 er fig. 5 framstilt, og den viser at låglandet har lite myr, mens de høgereliggende områdene under barskoggrensa er ganske myrrike (omkring 15% for høgdebeltene over 300 m o.h.).

Figur 5. Myr under barskoggrensa i taksert del av Sogn og Fjordane fordelt på høgdebelter. Taksert areal under barskoggrensa utgjør 2634 km², og av dette dekker myrene 244 km², eller 9,3%. Skogproduktiv myr er ikke tatt med. Etter Landsskogtakseringen 1971-72 (Løvseth og Nordby 1975).

C. MYRTYPER, FLORA, VEGETASJON

Flatberg (1976) gir god oversikt over myrtyper og myrenes flora og vegetasjon i fylket.

Tabell 4 gir oversikt over myrtyper og vegetasjon innen lokalitetene som beskrives i foreliggende rapport.

Nomenklaturen til karplanter følger Lid (1974), moser følger i hovedsak Nyholm (1954-69) og Arnell (1956), lav etter Krogh et al. (1980). Norske navn på moser etter Lye (1968) og Flatberg et al. (1977). Bakerst i rapporten (tab. 5) følger liste som viser norske og latinske navn på myrplanter. Her er det også gitt oversikt over myrfloraen innen 9 områder som ble oppsøkt i 1980.

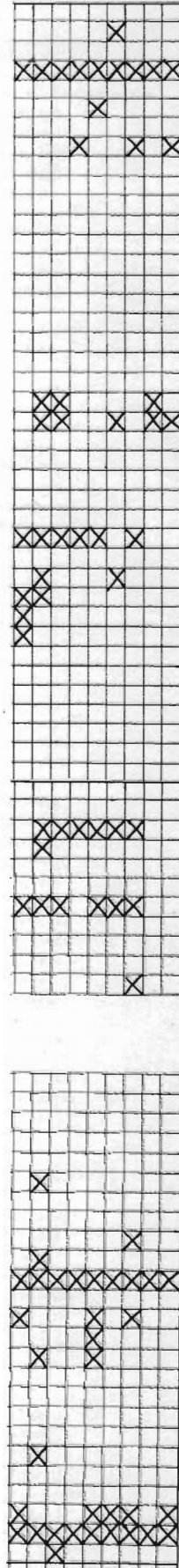
D. KONKLUSJON, VERNEVERDI

Inndelingen som er brukt for verneverdi (1a, 1b, 1c, 2,3,4,5) er navngitt i headingen på tabell 4b. Inndelingen er omtalt hos Moen (1973) og i de øvrige myrrapportene.

Tabell 4a gir oversikt over lokaliteter Flatberg (1976) oppsøkte med hans verneprioritering. Tabell 4b gir oversikt over de mest aktuelle verneobjektene som Flatberg oppsøkte i 1971 (Flatberg 1976, lokalitet 5,10,15,16,19,23), opp-

Melica nutans
 Molinia caerulea
 Nardus stricta
 Phalaris arundinacea
 Phleum commutatum
 Phragmites communis
 Poa alpigena
 P. palustris
 P. pratensis coll.
 R. fuscus
 Rhyssolopora alba
 Schizocarpia palustris
 Schoenus niger
 Scirpus caespitosus
 S. germanicus
 S. hydromedusae
 S. lacustris
 S. maritimus
 S. palustris
 S. quinquiflorus
 S. stylis
 Stenactis decumbens
 Tephrosia alba
 T. latifolia

Hengvaks
 Blåtopp
 Flåskjegg
 Strandør
 Fjelltomte
 Nærør
 Seterør
 Myrør
 Engør
 Kvitmyrk
 Brunmyrk
 Sivblom
 Brunskjerne
 S. germanicus
 S. hydromedusae
 S. lacustris
 S. maritimus
 S. palustris
 S. quinquiflorus
 S. stylis
 Stenactis decumbens
 Tephrosia alba
 T. latifolia

R. triquetrus
 Scleropodium purum
 Scirpidium scorpioides
 Splachnum ampullaceum
 S. luteum
 S. sphaericum
 S. vasculosum
 Tomentypnum nitens
 Kranemose
 Næreturmose
 Narkemose
 Pærkemose
 Gul parasolmose
 Blåk-kumose
 Knapp-kumose
 Gulmose

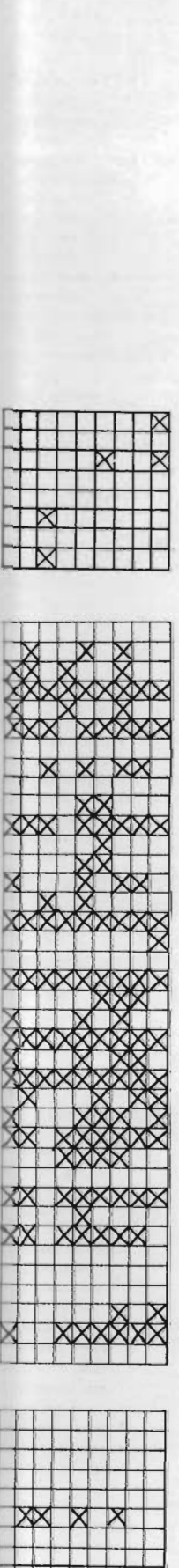
Kranemose
 Næreturmose
 Pærkemose
 Blåk-kumose
 Knapp-kumose
 Gulmose

Glassormose
 Klibbe/brøddormose
 Pærkemose
 Sveiltormose
 Kret-tormose
 Stivormose
 Vassormose
 Frynselormose
 Blækormose
 Ruslormose
 Granlormose
 Kyrtormose
 Horn/Elvormose
 Bjørkelormose
 Kjøl-tormose
 S. majus
 S. molle
 S. nemorosum
 S. obtusum
 S. palustre
 S. papillosum
 S. platyphyllum
 S. pulchrum
 S. quinquiflorum
 S. tripartitum
 S. rubellum
 S. russovii
 S. aquarrosum
 S. strictum
 S. subsecundum
 S. subnitens
 S. subulvum
 S. subnitens
 S. subsecundum
 S. keneilium
 S. tenerum
 S. nemorosum
 S. vulgatum

Andre

Orchis mascula
 Plantago maritima
 Carex binervis
 Luzula sylvatica

Vårmarthand
 Strandkjempe
 Heistarr
 Storrlytle

28	33	37	38	40	39	41	47	49	50	51
29	33	37	38	40	39	41	47	49	50	51

K. NORSKE. VIDENSK. SELSK. MUS. RAPP. BOT. SER.

- 1974 1. Klokk, T. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 30 s. kr 20,-
2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag. 24 s. kr 20,-
3. Moen, A. & T. Klokk. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 15 s. (utgått)
4. Baadsvik, K. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. 65 s. kr 40,-
5. Moen, B.F. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. 52 s (utgått)
6. Sivertsen, S. Botanisk befaring i Åbjøravassdraget 1972. 20 s. (utgått)
7. Baadsvik, K. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. 19 s. kr 20,-
8. Flatberg, K.I. & B. Sæther. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. 51 s. kr 40,-
- 1975 1. Flatberg, K.I. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. 45 s. (utgått)
2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Afjord kommune, Sør-Trøndelag. 51 s. kr 40,-
3. Moen, A. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 126 s. kr 40,-
4. Hafsten, U. & T. Solem. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceansk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag. 46 s. kr 20,-
5. Moen, A. & B.F. Moen. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag. 168 s., 1 pl. kr 60,-
- 1976 1. Aune, E.I. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag. 76 s. kr 40,-
2. Moen, A. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark med vegetasjonskart over Innerdalen. 100 s., 1 pl. (utgått)
3. Flatberg, K.I. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og sump. 39 s. kr 20,-
4. Kjelvik, L. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
5. Hagen, M. Botaniske undersøkelser i Grovuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 57 s. kr 40,-
6. Sivertsen, S. & A. Erlandsen. Foreløpig liste over Bacidiomycetes i Rana, Nordland. 15 s. kr 20,-
7. Hagen, M. & J.I. Holten. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. 82 s. kr 40,-
8. Flatberg, K.I. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 112 s. kr 40,-
9. Moen, A., L. Kjelvik, S. Bretten, S. Sivertsen & B. Sæther. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 135 s., 2 pl. kr 60,-
- 1977 1. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Botaniske undersøkingar ved Vefsnassdraget, med vegetasjonskart. 138 s. 4 pl. kr 60,-
2. Sivertsen, I. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 49 s. kr 20,-
3. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Vegetasjon i planlagte magasin i Bjellådalen og Stormdalen, med vegetasjonskart i 1:10 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. 65 s., 2 pl. kr 60,-
4. Baadsvik, K. & J. Suul (red.). Biologiske registreringer og verneinteresser i Litlvatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
5. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Vegetasjonen i Saltfjelloområdet, med vegetasjonskart Bjellådalen 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. 75 s., 1 pl. kr 60,-
6. Moen, J. & A. Moen. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 94 s., 1 pl. kr 60,-
7. Frisvoll, A.A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med hovedvekt på kalkmosefloraen. 37 s. kr 20,-
8. Aune, E.I., O. Kjørrem & J.I. Koksvik. Botaniske og ferskvassbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismålsvatnet, Rødøy kommune, Nordland. 17 s. kr 20,-
- 1978 1. Elven, R. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisenprosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. 83 s., 1 pl. kr 40,-
2. Elven, R. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. 53 s. kr 40,-
3. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Salt-dal-, Beirarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. 49 s. kr 20,-
4. Holten, J.I. Verneverdige edellauskoger i Trøndelag. 199 s. kr 40,-
5. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. 86 s. kr 40,-
6. Aune, E.I. & O. Kjørrem. Botaniske registreringer og vurderinger. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk sluttrapport. 78 s. 4 pl. kr 60,-
7. Frisvoll, A.A. Mosefloraen i området Borrsåsen-Barøya-Nedre Tynes ved Levanger. 82 s. kr 40,-
8. Aune, E.I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart 1:10 000 67 s., 6 pl. kr 40,-
- 1979 1. Moen, B.F. Flora og vegetasjon i området Borrsåsen-Barøya-Kattangen. 71 s., 1 pl. kr 40,-
2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag. 44 s. kr 20,-
3. Torbergson, E.M. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 68 s. kr 40,-
4. Moen, A. & M. Selnes. Botaniske undersøkelser på Nord-Posen, med vegetasjonskart. 96 s. 1 pl. kr 60,-
5. Kotoed, J.-E. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar. 51 s. kr 40,-
6. Elven, R. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. 158 s., 1 pl. kr 40,-
7. Holten, J.I. Botaniske undersøkelser i øvre Sunndalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 1. 32 s. kr 20,-

- 1980
1. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Kobbelv- og Hellemo-området, Nordland med vegetasjonskart i 1:10 000. 122 s., 1 pl. kr 60,-
 2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheimen. 42 s. kr 20,-
 3. Torbergson, E.M. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 104 s. kr 40,-
 4. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vefsn og Krutvatnet, Hattfjellidal. 58 s., 1 pl. kr 40,-
 5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll, 16.3.1980. 279 s. kr 60,-
 6. Aune, E.I., & J.I. Holten. Flora og vegetasjon i vestre Grødalen, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 40 s., 1 pl. kr 40,-
 7. Sæther, B., T. Klokk & H. Taagvoll. Flora og vegetasjon i Gaulas nedberfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2. 154 s., 3 pl. kr 60,-
- 1981
1. Moen, A. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. 49 s. kr 20,-
 2. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Nessåas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. 39 s. kr 40,-
 3. Moen, A. & L. Kjelvik. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotlia-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. 106 s., 2 pl. kr 60,-
 4. Kofoed, J.-E. Forsøk med kalibrering av ledningsevne målere. 14 s. kr 20,-
 5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981. 261 s. kr 60,-
 6. Sæther, B., S. Bretten, M. Hagen, H. Taagvoll & L.E. Vold. Flora og vegetasjon i Drivas nedberfelt, Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 4. 127 s. kr 60,-
 7. Moen, A. & A. Pedersen. Myrundersøkelser i Agderfylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 252 s. kr 60,-
 8. Iversen, S.T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Frøya kommune, Sør-Trøndelag. 63 s. kr 40,-
 9. Sæther, B., J.-E. Kofoed & T. Ølaas. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækraas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5. 67 s. kr 40,-
 10. Vold, L.E. Flora og vegetasjon i Toås nedberfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6. 58 s. kr 40,-
 11. Baadsvik, K. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag. 89 s. kr 40,-
- 1982
1. Selnes, M. & B. Sæther. Flora og vegetasjon i Sørlivassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 7. 95 s. kr 40,-
 2. Nettelbladt, M. Flora og vegetasjon i Lomsdalsvassdraget, Helgeland i Nordland. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 8. 60 s. kr 40,-
 3. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Istraas nedberfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsvernavassdrag. Delrapport 9. 19 s. kr 20,-
 4. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Snåsavatnet, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 10. 31 s. kr 20,-
 5. Sæther, B. & A. Jacobsen. Flora og vegetasjon i Stjerdalselvas og Verdalselvas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 11. 59 s. kr 40,-
 6. Kristiansen, J.N. Registrering av edellauvskoger i Nordland. 129 s. kr 40,-
 7. Holten, J.I. Flora og vegetasjon i Lurudalen, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 76 s. kr 60,-
 8. Baadsvik, K. & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 14.-16.3. 1982. 259 s. kr 60,-
- 1983
1. Moen, A. og medarbeidere. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 160 s. kr 40,-
 2. Holten, J.I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i nedberfeltaene for Sanddøla og Luru i Nord-Trøndelag. 148 s. kr 40,-
 3. Kjærem, O. Fire edellauvskogslokaltetar i Nordland. 15 s. kr 20,-
 4. Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 138 s. kr 40,-